

Vordak Sámán

Törött kaleidoszkóp szilánkjai között hullott alá a semmibe, végtagja szépen lassan fakultak ki a tudatából, mintha ott sem lettek volna. Pár perccel korábban még kőbaltáját forgatva küzdött az ellenség ellen és mindenkit eltaposott, aki az útjába került. Magasan a fejük fölött villámok és más hatalmak cikáztak mindenfelé. Ismerős és idegen bestiák vad, egzotikus hangjai adtak aláfestést az alant harcoló felek csatazajának és agóniájának. Mint forró penge a friss hóba úgy tört előre Vordak az ellenséges csatasorban, a célja nem volt más, mint az ellenség vezetője tudta, hogy ő az egyetlen, aki kicsit is méltó ellenfél lehet a számára. Néhány kisebb sebet leszámítva nem tudtak a közelébe kerülni, vad tombolásában nagy ívben vágott utat magának, hogy senki sem fért közelebb hozzá, egy idő után még utat is nyitottak a számára. Nem szerette az ilyesfajta mézszárszékeket, az egyéni párviadalokban lelte igazán örömét mikor fegyver a fegyvernek, izom az izomnak feszül. Mint amit társával is vívott három nap és három éjjel át. Addig a napig nem talált ellenfelére egyikük sem, de már az első pillanattól tudták érezték, eljött az a nap mikor eldől ki a jobb. Teltek a napok és csak nem akart eldőlni, míg a harmadik napon mind a ketten összerogytak a kimerültségtől és akkor meglátták a másik szemében az ismerős lángokat. A harc heve által fűtött és annak izgalmát követő lángokat. Tudták, hogy nem győzhetnek, de azt is tudták, hogy nem veszhetnek. Így kötöttett kettejük szövetsége. A hosszú évek alatt, míg egymás oldalán harcoltak vált válnak vetve kialakult egy szoros barátság, egy kötődés köztük a másik felé, mely erősebb bármely más érzésnél, a bajtársiasság érzése mikor tudod, hogy az, akivel harcolsz ott fog hárítani ahová te már nem érsz el és ott fog támadni ahova a karod már rövidnek bizonyul.

Egy dárda repült egyenesen felé, fejszóját maga elé emelte, hogy azzal hárítsa az őt ért támadást, de az utolsó pillanatban villámként nyilallt bele a felismerés, hogy most az egyszer tévedett, most az egyszer rosszul mérte fel a helyzetet, és talán az első alkalom lesz az utolsó is. Fogait összeszorította és megpróbált kipördülni, de már nem volt elég ideje a manőverhez. A dárda a Hatalmasok mágiájától sercegve átszelte a fejsze pofáját és egyenesen a szívébe a fúródott. Érezte a vér fémes ízét a szájában, a saját vérét, ahogy végigfolyik mellkasán. Aztán már csak a sötétség várta és az ezer darabra szakadó valóság. Érezte, hogy a teste, nem is a teste a lelke, ezer és ezer darabra kezd szakadozni. - Ez lenne hát az átok! Gondolta keserűen. Mindazok után, amin keresztülment, mindazok a harcok után, amit megvívott egy ilyen banális hiba kell, hogy legyen a végzete. Ezek voltak az utolsó gondolatai mielőtt a fájdalom elviselhetetlenné vált volna, ami csak szaggatta széjjel és aztán semmi. Eltűntek a szilánkok, eltűnt az öntudat. Vordak megszűnt létezni.

Eközben a csata vad tombolása véget ért. A csatatéren nem maradt egy élő lélek sem. Csak egy folt körözött magasan az égen valamit kutatva. Hártyás szárnyak megkavarták a port és a kifolyt vért, ahogy a hatalmas gyíkzerű lény leereszkedett. Feje búbjától a farka végéig majd negyven láb hosszú volt, hatalmas szarvas fejét kutatóan forgatta körbe, és ha lett volna élő a környékén érezhette volna a kétségbeesését. Pár perc alatt megtalálta, amit keresett. Alakja elkezdett töpörödni, majd emberi formát felvenni, pontosabban egy ork harcosét. Pár szempillantás alatt végbe ment az átváltozás és egy csatapáncélos több mint két láb magas barnás bőrű ork állt a sárkány helyén, akinek a hátára szíjazva lógott embermagas kardja. Letérdelt a halott bajtársa teste mellé és mereven bámulta, mint aki nem hiszi el, amit lát, aki nem fogja fel, ami a szeme előtt van. Dühét nem tudta türtőztetni és idegtépő sikolyként eresztette a nagyvilágra. Több tucat lábnyi távolságban minden holttest porrá omlott, átadva helyüket a hamunak és pernyének, míg a harcos csak térdelt Vordak holtteste felett és válla remegett a tehetetlen dühtől. Hiszen tudta, hogy az ő hatalma is kevés ahhoz, hogy a Kitaszított átkát megfordítsa, és tudta, hogy barátját, ki testvére volt végérvényesen veszítette el. Egy kövérkés aranyszín könnycsepp csorgott végig az arcán, hogy az álláról csöppenjen alá. Majd koppanás. A világ kifakulni látszott önmagából, a színek tompák lettek és a madarak káromgása is elhalt.

A koppanás, mint mikor egy vasdarabot ejtenek a vasajtóra. Dobhártyaszaggató koppanás mely csupán egy pillanat volt, de betöltötte Vordak tudatát. Újra elkezdte érezni a végtagjait, újra megjelentek a

szilánkok, először csak a látómezeje szélén majd elkezdtek beúszni, és kitölteni a világát. Úvölthetnéke volt a fájdalomtól, de nem volt képes hangot kiadni. Majd a következő pillanatban kitisztult minden és barátját látta maga fölött ork alakjában, arát por és alvadt vér borította, egy csíkot leszámítva. Mikor meglátta halott barátját a harcos felállt, majd visszaváltozott sárkány alakjába. Vállán átvetve a még mindig magatehetetlen testet a levegőbe emelkedett felkavarva a pernyét maga körül és útnak indult napnyugat felé.

„A Nagy Vordak rangban a harmadik, korban azonban a legfiatalabb az ork héroszok közül. Ő vezette háborúba a Lángarcúak törzsét a Kyr hódítók ellen. Haditetteiről legendákat mesélnek az énekmondók; minden valószínűség szerint ő volt a valaha született leghatalmasabb ork harcos. Sárkányölő melléknéven is ismerik, ez azonban nem pontos, mert megküzdött ugyan egy sárkánnyal, de nem ölte meg. Az ő idejében még jóval több ős-sárkány élt Yneven, mint manapság; Vordak megkereste és felébresztette az egyiket, mert a hátasává akarta tenni. Három nap, három éjszaka viaskodtak egymással, s közben a sárkány otthonául szolgáló hegycsúcs összeomlott körülöttük, ám egyikük sem bírt a másik fél kerekedni. Végül be kellett látniuk, hogy egyforma erősek; életükben először mindketten méltó ellenfélre találtak. Amikor ezt felismerték, örök barátságot fogadtak egymásnak, s a sárkány utána valóban elkísérte Vordakot a csatákba, de nem, mint szolga és hátas állat, hanem mint szövetséges és bajtárs. A döntő ütközetben a Nagy Vordak úgy gázolt át a Hatalmasok mágiáján, mint valami sekély vizű patakon, és sokat agyoncsapott közülük roppant kőbaltájával, végül azonban legyűrte a túlerő. A Lángarcúak törzse megsemmisült, maradékaik szerteszét szóródtak

északon; a diadalmas kyrek pedig birtokukba vehették a Tinolok egészét.

Vordak erős férfi volt, s noha szörnyű sebeket ejtettek rajta, a haldoklása sokáig tartott. Ekkor leszállt mellé a mágia dúlta csatamezőre hűséges barátja, a sárkány; véres fejét a mancsába vette, és keservesen megsiratta halálát. Könnyei Vordak összetört testére hullottak, és lám: a hős sebei összeforrtak, tekintetébe visszaköltözött az élet, tagjaiba az erő. Mert úgy tartják, ha egy ős-sárkány őszinte megindulásból könnyekre fakad valakiért, azoknak a könnyeknek csodatévő hatalmuk van, halhatatlanná teszik, akiért ontották őket. Mikor látta ezt a sárkány, nagyon megörült; gyorsan a hátára vette Vordakot, a magasba szárnyalt, és elvitte őt egy olyan helyre, amit csak az ős-sárkányok ismernek, rajtuk kívül senki, maguk az istenek sem. Mert orwellától még az ős-sárkányok is félnek; és a Kitzsított bizonyára borzalmas haragra gerjelt, hogy ilyen rútul rászedték megint.

Vordaknak voltak vér szerinti gyermekei a szörnyű mészárlásból megmenekült Lángarcúak között; a többi törzs befogadta őket a pária-nemzetségekbe. A hős most megjelent nekik álmukban, elbeszélte a csata után történeteket, és rájuk parancsolt, hogy imádják őt istenükként. Ezek a pária-sámánok aztán több törzsben is kihívták párviadalra a hivatalos sámán-nemzetségeket, s miután kiirtották őket, a helyükbe léptek. Mái is ők a legjobb harcosok valamennyi északi sámán között; arról lehet megismerni őket, hogy – tisztelettel adózva Vordak emlékének – csak kőből készített fegyvereket forgatnak.”

Summarium 145-146. oldal

Vordakot a Nagy melléknévvvel illetik az orkok, hiszen nem csak hatalmas harcos, de példamutató vezetője is volt népének, ez az a szellemiség, amit utódai és sámánjai generációról generációra tovább örökítenek. Utódai példaértékűen viselkednek mind békeidőben, mind csatában, utóbbiban bátorságukkal, előbbiben bölcsességükkel járnak jó példával társaik előtt. Gaugjaikat már fiatal kortól kezdve képzik és tanítják mindazon képességekre amivel – ahogy mondani szoktál – felveheti a harcot egy sárkánnyal is.

Vordak Sámánjai ősatyjukat és társát követve nem forgatnak fémből készült fegyvereket. A fegyver készítésekor átítatják a sámán vérével, így közvetve de átítatja Vordak ereje a fegyverüket, mely ily módon vöröses rőt színű lesz, és mágikus tulajdonságokra tesz szert. Az eszköz ennek a rituálénak köszönhetően a sámán részévé válik.

Vordak sámánok elsősorban a Csonttörők és a Viharkeltők törzsében találhatóak. Természetesen a pária nemzettségek között még fellelhető néhány tagjuk egyéb törzsek között is, de jellemzően a fenti két törzsből származnak. A törzs kiválasztásában és az ork faj statisztikáiban segítségre lehet az alábbi dokumentum:

<https://kronikak.hu/wp-content/uploads/2014/08/orkokajatekbanmgkalandozok.pdf>

Vordak Sámán statisztikái:

Erő: k6+12	KÉ: 9
Állóképesség: k10+8	TÉ: 20
Gyorsaság: 2k6+6	VÉ: 75
Ügyesség: 2k6+6	CÉ: 0
Egészség: k10+8	HM/ TSZ: 9 (TÉ:3,VÉ: 2)
Szépség: 3k6	ÉP: 7
Intelligencia: 2k6+6	FP: 7
Asztrál: 3k6 (2x)	FP/TSZ: k6+4
Akaraterő: 2k6+6	KP: 6
Érzékelés: 1k10+8	KP/TSZ: 8

Képzettségek:

3 fegyverhasználat	Af
Ökölharc	Af
Vallásismeret	Af
Vadászat (Csonttörők)/ Halászat (Viharkeltők)	Af
Törzsi Etikett	Mf
Hadevezetés	Af
Hadrend	Af (Csak a Csonttörők törzs tagja)
Sebgyógyítás	Af
1 Nyelvismeret	3
Esés	10
Ugrás	15
Mászás	10

3. Ökölharc	Mf
3. Herbalizmus	Af
4. Hadrend	Mf (Csak a Csonttörők törzs tagja)
5. Fegyverhasználat	Mf
6. Hadvezetés	Mf

Különleges képességek:

Vordak Sámánok legfőbb különleges képessége a papi mágia Halál, Természet szférájának használata, csak és kizárólag kis arkánum és az általános varázslatokat használhatják, valamint az Ork sámánok egyedi varázslatait. Mana pontjai első szinten 7 és minden további szinten k6 (2x - dobod kétszer és válaszd a nagyobbat) járul hozzá. Felavatásukkor minden sámán kap egy fegyvert, ami lényének része és képes sebet ejteni azon ellenfeleken is, akiken csupán a mágikus fegyverek fognak. Bátorságukhoz sosem férhet kétség ezért minden varázslat vagy hatás ellen, ami félelmet vagy kétséget kelt a szívükben +20 Asztrális mágia ellenállást kapnak.

Vordak egyedi varázslatok:

A sárkány szólitása

MP: 3

Erősség: 15

Varázslási idő: 5 segmens

Időtartam: 3 kör/ TSZ

A papi áldás egy speciális változata, csak magára alkalmazhatja a sámán és csak azzal a célzattal, hogy megnövelje harci képességeit, viszont az áldás egyéb előnyeit nem élvezi, emellett nem képes egyidejűleg alkalmazni magán az áldás varázslattal együtt. A különbség, hogy a varázslat elmondásakor a sámán eldöntheti, mely harcértékeit szeretné előnyben részesíteni. Eloszthat a varázslat időtartama alatt 20 pontot harcértékei között.

A sárkány karmai

MP: 18

Erősség: 5

Varázslási idő: 2 segmens

Időtartam: 1 kör / szint

A sámán megidézi Vordak társának erejét. Ujjai végén a körmök hatalmas karmokká alakulnak, minek köszönhetően, apró darabokra tépheti ellenfelét. A karmok egy hullóéhez lesznek hasonlatosak, kezüket pedig pikkely fedi könyékig. A varázslat ideje alatt nem képes fegyvert használni viszont ütései mágikusnak számítanak és karmai a következő harcértékekkel rendelkeznek: KÉ: 12 TÉ: 16 VÉ: 20 SP: 2k6+ Erő 14 feletti része, Tám/kör: 2

Végső tartalék

Mp: Speciális, minimum 1

Erősség: Speciális

Varázslási idő: 1 kör

Időtartam: Speciális

Vordak leszármazottja ezzel a képességgel visszanyúl az utolsó tartalékjaihoz, hogy abból merítve erőt a végsőkig küzdhessen. Mondják ezt a képességet maga a Nagy inspirálta és ő maga is ehhez folyamodott mikor a Sárkánnyal küzdött. A sámán minden maradék mana pontját elemészti ez a varázslat, aminek köszönhetően Támadó és Védő értéke annyival nő amennyi mana pontot maximum tárolni tud az elméjében, Kezdeményező értéke pedig a felével. Mikor elmondja a varázslatot az megszüntet minden közvetlen a sámánra vagy elméjére ható varázslatot, ami gyengébb a varázslat erejénél. A varázslat Erőssége a sámán elméjéből felhasznált Mp \times 5. A varázslás ideje alatt folyamatosan kántálva kéri Vordak segítségét, ez idő alatt nem tehet, semmi mást még védekező harcot sem folytathat, végeztével pedig ki kell jelölnie ellenfelét, akit lát. Ez az ellenfél lehet egy személy vagy egy egész hadsereg. Míg bármelyikük talpon van, a sámánt hajtja a vére és nem képes abbahagyni a harcot, hacsak meg nem

szüntetik, a varázslatot vagy el nem fogynak ÉP-i. Amíg ilyen módon küzd teljesen fáradhatatlan és nem szenved FP sérüléseket, viszont kötelező ÉP sérüléseket ugyanúgy veszít. Természetesen mikor vége a tombolásnak egyszerre zuhan rá az összes sérülése, és előfordulhat, alig néhány másodperccel ellenfelét követően ő maga is holtan rogy össze. Bárhogy is alakul miután vége a varázslatnak 1k6 óráig a kábultság módosítói érvényesek rá.

A Nagy sámánjai nagyon óvatosan nyúlnak ehhez a foháshoz, hiszen tisztában vannak vele, hogy ez teljesen felemészti minden erejüket és maga Vordak sem nézi jó szemmel, ha meggondolatlanul nyúlnak ehhez az eszközhöz.

Hüllőszó

Mp: 4

Erősség: 3

Varázslás ideje: 3 segmens

Időtartam: 2 kör/ TSZ

A sámán ezzel az apró trükkel képes szót érteni minden hüllő és kétéltű lényel. Természetesen a kommunikációt nagyban korlátozza ezen állatok korlátozott intelligenciája. Mondják azért tanította meg Vordak ezt a ráolvasást utódainak, hogy ha valaha is egy sárkánnyal kerülnek szembe, tisztelettel szólhassanak a nagyhatalmú lényhez.

Shalafi del Necro